

ALENA ADÁMKOVÁ

Paní Adámková se narodila v únoru roku 1961 do učitelké rodiny v Dolních Tošanovicích, poblíž Hnojníku.

Odmalička v ní a jejich sourozencích otec budoval zájem o chemii, která se stala jejím velkým koníčkem a doprovází ji dodnes.

Jejím snem bylo studium medicíny, to jí však nebylo umožněno pro její postoje vůči režimu. Vydala se tedy do Prahy, kde nastoupila na Vysokou školu chemicko-technologickou.

Po dvou letech přestoupila na Přírodovědeckou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, kde si k chemii přibrala také matematiku a tyto předměty po dostudování začala vyučovat.

ALENA ADÁMKOVÁ

ŽIVOT V ŠEDI

Komunismus paní Adámková vnímala už odmalička. Oba rodiče, velcí vlastenci, svým dětem vždy zdůrazňovali důležitost svobody, a protože její rodina svůj nesouhlas s režimem nikdy netajila, byli neustále pod dohledem.

„Člověk nikdy nevěděl, kde vás kdo poslouchá a kdy se to kdo dozví... lidé chodili a donášeli na sebe.“

Únikem z reality pro ni byly knihy, hraní na klavír a působení v divadle.

„Já jsem hrozně moc četla, unikala jsem tak z toho světa, který byl... četbou.“

PŘECI JEN UČITELKOU

Přestože si malá Alenka všímala, kolik starostí přináší jejím rodičům vyučování a předsevzala si, že to není cesta, kterou by se ráda vydala, osud tomu nakonec chtěl jinak. Když jí totiž KSČ neschválilo přihlášku na medicínu, (protože „nebyla dělnického původu“) jediná možnost, jak se věnovat milované chemii bylo stát se právě učitelkou. I když se s tím postupem času smířila a dnes je mezi žáky velmi vážená a oblíbená, pocit křivdy z odepřeného studia v sobě zpracovávala ještě mnoho let..

„Není dáno, že bych se tam dostala. Není dáno, že bych to vystudovala, ale bylo mi v tom zabráněno už ze začátku. A to jsem považovala za velmi špatné...“